

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative
(în ceea ce privește echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor)

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ

Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative a fost elaborat de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, în parteneriat cu Centrul Parteneriat pentru Dezvoltare cu suportul UNFPA Moldova, în cadrul proiectului „Creșterea rezilienței și excelenței femeilor prin oportunități de angajare incluzive și prietenoase familiei”, finanțat de Agenția Austriacă pentru Dezvoltare (ADA) și implementat de UN Women și UNFPA în Republica Moldova.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ

2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ

Proiectul are drept sursă articolul 5 din Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului, care stabilește dreptul individual al fiecărui părinte la patru luni de concediu pentru creșterea copilului, dintre care două luni nu pot fi transferate celuilalt părinte. Aceste două luni netransferabile au un scop clar: să garanteze fiecărui părinte, și îndeosebi tatălui, un timp propriu alături de copil. Totodată, Directiva prevede acordarea unei indemnizații pentru perioada netransferabilă, în vederea încurajării utilizării efective a concediului de către ambii părinți.

Alinierea la această directivă a fost asumată în procesul de aproximare la acquis-ul Uniunii Europene, deschis prin Acordul de Asociere semnat la 27 iunie 2014 și accelerat după acordarea statutului de țară candidată la 23 iunie 2022, deschiderea negocierilor de aderare la 25 iunie 2024 și încheierea procesului de examinare analitică a legislației la 22 septembrie 2025. Raportul de țară al Comisiei Europene pentru Republica Moldova, publicat la 4 noiembrie 2025, recunoaște progresele realizate și reține totodată obligația statului de a continua alinierea legislației la acquis-ul privind egalitatea de gen, inclusiv la Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată.

Elaborarea și promovarea proiectului a fost planificată în Planul Național de Aderare, cluster 3, capitolul 19, acțiunea nr.43.

2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative

Primii ani din viața copilului sunt decisivi pentru dezvoltarea sa, iar prezența activă a tatălui în această perioadă are un efect profund și de durată. O sinteză sistematică a studiilor longitudinale arată că implicarea tatălui se asociază cu rezultate mai bune ale copilului în plan cognitiv, comportamental și social-emoțional și cu mai puține probleme de comportament, efectul fiind cu atât mai pronunțat în cazul copiilor din familii dezavantajate socioeconomic.

Totodată, cercetările arată că timpul petrecut de tata alături de copil în primii ani de viață reprezintă un factor esențial pentru dezvoltarea armonioasă a acestuia, iar implicarea timpurie a tatălui în activitățile de îngrijire și creștere favorizează menținerea unei participări active și constante în viața copilului pe termen lung.

În ultimii ani, Republica Moldova a realizat progrese importante în sprijinirea familiilor cu copii. În cadrul Programului guvernamental „Familia”, lansat la 1 septembrie 2022, a fost flexibilizată indemnizația pentru creșterea copilului prin trei opțiuni de compensare (90% timp de 12 luni; 60% urmat de 30% până la 2 ani; 30% pentru toată perioada de până la 3 ani) și a deschis posibilitatea alternării concediului între părinți.

Îndemnizația lunară pentru creșterea copilului se calculează din venitul asigurat al unuia dintre soți, care va determina un cuantum mai mare al indemnizației lunare pentru creșterea copilului. Această opțiune se aplică pentru a asigura o plată mai avantajoasă a prestațiilor sociale pentru familie.

Au urmat formulele flexibile de muncă (Legea nr. 195/2022 pentru modificarea unor acte normative articolul 100¹ din Codul muncii), iar dreptul la indemnizația de maternitate nu mai este condiționat de suspendarea activității profesionale. Astfel, femeia însărcinată poate continua să lucreze în perioada cuprinsă între săptămâna a 30-a și săptămâna a 36-a de sarcină și, în același timp, poate beneficia de indemnizația de maternitate. Această modificare oferă mai multă flexibilitate în alegerea momentului întreruperii activității și permite cumularea venitului salarial cu indemnizația de maternitate (Legea nr. 353/2022 pentru modificarea unor acte normative). De asemenea a fost extins și flexibilizat concediul paternal la 15 zile (Legea nr. 241/2023 pentru modificarea unor acte normative). A fost introdus suplimentar un concediu de îngrijitor de 5 zile lucrătoare (Legea nr. 46/2024 pentru modificarea unor acte normative (Codul muncii și Codul contravențional), transpunând articolul 6 din Directivă.

Sprijinul financiar a fost consolidat prin majorarea indemnizației unice la naștere la 21.886 lei de la 1 ianuarie 2026 (cu +131% mai mult decât în 2021 când a fost 9 459 lei) și prin indemnizația lunară de 1.000 lei pentru copilul de până la 2 ani – o nouă indemnizație pentru copii, de care au început să beneficieze începând cu 1 octombrie 2022. Aceste reforme împreună cu investițiile în grupele de creșă din țară au produs rezultate concrete: rata de ocupare a femeilor cu copii de până la 6 ani a crescut de la 52,9% în anul 2019 la 61,4% în 2024.

Un exemplu elocvent al eficacității unui drept dedicat tatălui este concediul paternal. Concediul paternal a fost extins la 15 zile calendaristice, fiind remunerat integral

(100% din salariul mediu realizat în ultimele 12 luni). Totodată, perioada în care acesta poate fi utilizat a fost prelungită de la 56 de zile după nașterea copilului la un an de la naștere, iar concediul poate fi luat fracționat pe parcursul primului an de viață al copilului. Potrivit datelor Casei Naționale de Asigurări Sociale, în anul 2025, concediul paternal a fost solicitat de 5.023 de tați, reprezentând aproximativ 23% din totalul tăților celor circa 22.100 de copii născuți în același an. Faptul că un drept rezervat exclusiv tatălui, bine remunerat și clar delimitat, este utilizat de mii de tați demonstrează că, atunci când statul le oferă tăților un timp propriu cu copilul, aceștia răspund. Concediul paternal rămâne însă limitat și nu acoperă perioada mai lungă a îngrijirii copilului mic.

În schimb, în cazul concediului pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, tății rămân aproape absenți. În anul 2025, doar 1088 de bărbați au beneficiat de acest concediu, cu o durată medie a concediului utilizat de 910 zile. Raportat la cei aproximativ 22 100 de copii născuți în anul 2025, ponderea tăților care exercită acest drept este de circa 5%, restul concediilor pentru îngrijirea copilului fiind utilizate, în covârșitoare majoritate, de mame.

Această absență se confirmă în viața de zi cu zi. Potrivit cercetării „Analiza responsabilităților parentale și accesul la servicii de sprijin” (sondaj în rândul părinților cu copii de până la 6 ani), 2025, realizată de Centrul Parteneriat pentru Dezvoltare în rândul părinților cu copii de până la 6 ani, 63,2% dintre femei declară că își asumă întotdeauna sau de obicei îngrijirea copilului (hrănire, igienă, plimbări, activități educative), față de doar 6,7% dintre bărbați. Aceeași inegalitate se reflectă în timpul dedicat copilului: 65,7% dintre femei petrec zilnic între 3 și 4 ore cu copilul, în timp ce majoritatea bărbaților se implică cel mult o oră pe zi (38%). Ca urmare, numărul femeilor inactive economic din cauza responsabilităților familiale este cu 95% mai mare decât al bărbaților.

Conform Raportului publicat de UNICEF „The State of the World's Children 2019: Growing Well in a Changing World” politicile care încurajează tății să utilizeze concediile de îngrijire a copiilor sunt asociate cu reducerea stresului familial, o implicare parentală mai mare și relații mai stabile. Totodată, cercetările au constatat că atunci când tății se implică în viața copiilor lor, aceștia sunt mai independenți, mai încrezători și au mai multe șanse de succes când încep să frecventeze școala. Copiii și întreaga familie au foarte mult de câștigat în urma implicării tăților în educația copiilor.

În acest context, existența drepturilor legale, chiar dacă acestea oferă un nivel ridicat de protecție socială, nu este suficientă pentru a asigura implicarea efectivă a ambilor părinți în îngrijirea copilului, atât timp cât, în practică, concediul pentru îngrijirea copilului poate fi utilizat aproape exclusiv de către mamă.

În consecință, cadrul normativ actual nu cuprinde un mecanism care să stimuleze participarea echilibrată a ambilor părinți la îngrijirea copilului, respectiv o perioadă individuală și netransferabilă din concediul pentru îngrijirea copilului, rezervată fiecărui părinte și care să încurajeze exercitarea efectivă a acestui drept.

Caracterul netransferabil este esențial: în absența lui, concediul rămâne un drept comun, folosit aproape exclusiv de mamă, iar tatăl nu este încurajat să-l utilizeze. O perioadă care aparține exclusiv tatălui și care nu poate fi cedată schimbă acest tipar, întrucât nu poate fi preluată de celălalt părinte, ci doar folosită sau pierdută. Astfel, tatăl este încurajat să se implice în îngrijirea copilului, iar prezența sa în primii ani de viață ai acestuia devine tot mai firească. Beneficiile sunt multiple: tatăl își construiește de timpuriu o relație de durată cu copilul; copilul câștigă prezența și modelul ambilor părinți, cu efecte pozitive documentate asupra dezvoltării sale; iar mama beneficiază de condiții mai prielnice de revenire pe piața muncii și o distribuie mai echitabilă a responsabilităților în familie. Experiența concediului paternal, utilizat deja de mii de tați, confirmă că un drept rezervat și netransferabil produce schimbarea urmărită.

Prin urmare, principala deficiență a cadrului normativ, constă în absența unei astfel de perioade rezervate fiecărui părinte. Menținerea situației actuale ar perpetua modelul în care îngrijirea timpurie revine aproape exclusiv mamei, cu efecte asupra carierei și veniturilor acestora și ar priva copilul de prezența tatălui.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Prin articolul I din proiectul de lege, Codul muncii nr. 154/2003 se completează la articolul 124 cu alineatul (3¹), care rezervă individual fiecăruia dintre cei doi părinți o perioadă de 45 de zile calendaristice din concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani. Perioada rezervată fiecărui părinte este individuală și netransferabilă, beneficiind de garanția menținerii locului de muncă, poate fi utilizată până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani și nu se suprapune cu concediul paternal.

Prin articolul II, Legea nr. 289/2004 se completează la articolul 18 cu alineatele (6¹) și (6²). Alineatul (6¹) stabilește că, atunci când unul dintre părinți nu utilizează perioada de 45 de zile rezervată individual, indemnizația pentru creșterea copilului nu se acordă pentru aceste zile. Alineatul (6²) exceptează de la această regulă familiile monoparentale, familiile adoptive, situațiile în care unul dintre soți se află la întreținerea celuilalt fără a avea calitatea de persoană asigurată, cazurile de dizabilitate severă a unuia dintre părinți, cazurile în care un părinte se află peste hotare sau nu poate beneficia de concediu în raport cu statutul ocupațional, precum și cazurile de deces, declarare a dispariției fără urmă sau decădere din drepturile părintești, urmând ca mecanismul de excepții să fie completat de Guvern pentru alte situații obiective.

3.2. Opțiuni alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

Particularitatea cadrului național constă în separarea dreptului la concediul pentru îngrijirea copilului de dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului,

indemnizația putând fi acordată unuia dintre părinți indiferent de părintele care utilizează efectiv concediul. Această construcție oferă flexibilitate familiilor, dar îngreunează transpunerea articolului 5 din Directiva (UE) 2019/1158 privind cele două luni netransferabile, întrucât mecanismul actual nu prevede o componentă individuală și netransferabilă a concediului și a indemnizației, rezervată fiecărui părinte. În vederea unei transpuneri funcționale, care să aducă efectiv tații mai aproape de copil, au fost analizate două opțiuni de politici publice, dintre care niciuna nu a fost reținută în formă exclusivă, pentru motivele expuse în continuare.

Opțiunea A. Extinderea concediului paternal până la 2 luni. Această opțiune presupunea extinderea concediului paternal de la actualele 15 zile calendaristice la o durată totală de 2 luni. Avantajul ei consta în introducerea unui drept individual rezervat tatălui, fără a modifica esențial arhitectura concediului de îngrijire și a mecanismului de acordare a indemnizației. Opțiunea nu a fost reținută ca soluție unică din mai multe considerente. În primul rând, implementarea acestei opțiuni ar determina un impact bugetar suplimentar direct, estimat, în ipoteza prudentă a unei rate de utilizare de doar 10% în rândul taților, la aproximativ 15,5 milioane lei în primul an, 16,6 milioane lei în al doilea an și 17,6 milioane lei în al treilea an. Amintim că părinții beneficiază de mai multe prestații pentru îngrijirea copilului. În 2025 au fost acordate indemnizații pentru nașterea copilului pentru 34 281 copii, indemnizații lunare pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 2 ani – 38 283 beneficiari; indemnizații lunare pentru creșterea copilului, conform opțiunilor – 14 598 beneficiari; indemnizație lunară de suport pentru creșterea copiilor gemeni sau mai mulți copii născuți dintr-o sarcină – 574 beneficiari.

În al doilea rând, măsura antrenează dificultăți pentru angajatori în organizarea substituirii temporare a salariaților și un risc de fragmentare administrativă excesivă. În al treilea rând, și esențial din perspectiva conformității, extinderea concediului paternal creează un drept paralel al tatălui, dar nu condiționează acordarea indemnizației pentru creșterea copilului de participarea efectivă a ambilor părinți și, prin urmare, nu răspunde direct cerinței de netransferabilitate din articolul 5 al Directivei, care vizează concediul pentru creșterea copilului, nu concediul de paternitate.

Opțiunea B. Introducerea obligației ca fiecare părinte să utilizeze minimum 2 luni de concediu de îngrijire. Această opțiune presupunea obligarea fiecărui părinte să utilizeze cel puțin 2 luni de concediu pentru îngrijirea copilului, cu caracter individual și netransferabil, neutilizarea conducând la pierderea dreptului corespunzător. Ea reprezintă cea mai apropiată formă de transpunere a articolului 5 din Directivă și ar asigura participarea efectivă a ambilor părinți.

Opțiunea nu a fost inclusă în varianta de reglementare propusă, deoarece implementarea acesteia ar presupune intervenții legislative mai ample și cu caracter intersectorial și ar putea avea un impact mai pronunțat asupra familiilor cu venituri reduse, în special în situațiile în care tatăl realizează venituri mai mari decât mama.

Obligativitatea netransferabilității, în absența unei compensații adecvate, conduce în practică la o utilizare redusă a dreptului de către tați, inclusiv în statele care au optat pentru indemnizații fixe scăzute, unde participarea a rămas limitată în pofida existenței formale a dreptului. În acest context, soluția propusă urmărește menținerea unei indemnizații mai avantajoase, concomitent cu stabilirea unei durate mai reduse a concediului de 45 de zile, în comparație cu modelul de 2 luni, în vederea asigurării unui echilibru între stimulentele financiare și fezabilitatea utilizării dreptului de către tați. Această opțiune este avantajoasă și pentru angajatori, prin limitarea perioadei de absență a salariatului și reducerea impactului asupra continuității activității.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Implementarea proiectului revine Casei Naționale de Asigurări Sociale, care aplică regula privind cele 45 de zile rezervate fiecărui părinte și excepțiile prevăzute la articolul 18 alineatul (6²). Este necesară adaptarea procedurilor administrative și a sistemului informațional de evidență a concediilor și a prestațiilor, în limitele capacităților instituționale existente.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Implementarea proiectului nu necesită alocarea de mijloace financiare suplimentare de la bugetul asigurărilor sociale de stat sau de la bugetul de stat. Perioada de 45 de zile rezervată fiecărui părinte este inclusă în durata concediului parțial plătit deja prevăzut de legislație, în limitele perioadei totale de până la trei ani.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Impactul asupra sectorului privat este neutru spre pozitiv și nu antrenează sarcini noi pentru angajatori. Proiectul nu instituie obligații financiare în sarcina angajatorilor, indemnizația pentru creșterea copilului fiind achitată din bugetul asigurărilor sociale de stat prin Casa Națională de Asigurări Sociale și nu de către angajator. Totodată încurajarea taților să se implice activ în îngrijirea copilului contribuie la consolidarea rolului lor în familie și distribuirea mai echitabilă a responsabilităților, care facilitează revenirea mai rapidă a mamelor pe piața muncii, dacă acestea își doresc acest lucru, și contribuie la menținerea continuității lor profesionale. În plus, atunci când responsabilitățile familiale sunt împărțite între ambii părinți, femeile beneficiază de un sprijin mai mare, ceea ce le poate îmbunătăți productivitatea și participarea pe piața muncii, iar angajatorii sunt mai puțin expuși riscului unor absențe îndelungate concentrate asupra femeilor.

4.4. Impactul social

Impactul social este pozitiv și privește, în primul rând, relația dintre tată și copil. În prezent, îngrijirea timpurie revine aproape exclusiv mamelor, iar participarea taților în primii ani de viață ai copilului este redusă nu din lipsă de dorință, ci din cauza

absenței unui cadru care să-i încurajeze să-și ia timp cu copii și a normelor sociale. Rezervând fiecărui tată o perioadă pe care nu o poate ceda celui alt părinte, măsura îi oferă un motiv și un temei concret pentru a fi prezent lângă copil atunci când contează cel mai mult. Astfel beneficiază copilul, care câștigă prezența și modelul ambilor părinți; beneficiază tatăl, care își construiește de timpuriu o relație cu copilul, cu efecte de durată; și beneficiază mama, prin împărțirea mai echitabilă a responsabilităților și prin condiții mai bune de revenire pe piața muncii. Măsura nu produce efecte adverse asupra familiilor pentru care participarea ambilor părinți nu este posibilă în mod obiectiv, acestea fiind exceptate prin regimul de la articolul 18 alineatul (6²).

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Aplicarea mecanismului presupune prelucrarea, de către Casa Națională de Asigurări Sociale, a datelor privind utilizarea concediului de către fiecare dintre cei doi părinți, necesare pentru a stabili dacă perioada rezervată a fost sau nu utilizată și dacă se aplică vreuna dintre excepții. Impactul asupra datelor cu caracter personal este însă limitat și proporțional, întrucât proiectul nu instituie categorii noi de date, nu creează registre noi și nu extinde scopurile prelucrării dincolo de administrarea unei prestații pe care Casa Națională de Asigurări Sociale o gestionează deja. Prelucrarea se realizează în condițiile legislației privind protecția datelor cu caracter personal, în temeiul și în limitele necesare executării atribuțiilor legale ale instituției.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Impactul asupra echității și egalității de gen este semnificativ și decurge direct din obiectivul central al proiectului, aducerea tatilor mai aproape de copil.

În prezent, doar circa 5% dintre beneficiarii concediului pentru îngrijirea copilului sunt tați, restul revenind mamelor, care petrec un timp zilnic net mai mare dedicat copilului. Această concentrare a îngrijirii asupra femeilor generează întreruperi de carieră, pierderea competențelor, dezavantaje la revenirea pe piața muncii și diferențe de venit pe parcursul întregii vieți profesionale. Numărul femeilor care raportează inactivitate economică din cauza responsabilităților familiale fiind cu 95% mai mare decât al bărbaților.

Rezervând fiecărui părinte, și în special tatălui, un timp propriu cu copilul, proiectul acționează asupra cauzei, nu doar a efectului. Când tatăl este prezent în îngrijirea timpurie, copilul câștigă prezența și modelul ambilor părinți, cu efecte pozitive documentate asupra dezvoltării sale, tatăl rămâne implicat mai durabil în viața copilului, iar mama își recapătă spațiul de a-și continua cariera.

Proiectul integrează totodată garanții împotriva discriminării indirecte, prin excepțiile de la articolul 18 alineatul (6²), care protejează familiile monoparentale, familiile adoptive și alte situații obiectiv justificate, și răspunde obiectivelor articolului 5 din Directiva (UE) 2019/1158, precum și recomandărilor Comisiei Europene privind alinierea la *acquis-ul* în domeniul egalității de gen.

4.5. Impactul asupra mediului

Nu este aplicabil. Proiectul reglementează raporturi de muncă și de asigurări sociale și nu produce efecte asupra factorilor de mediu.

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Nu este aplicabil. Nu au fost identificate alte categorii de impacturi în afara celor analizate la punctele precedente.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Proiectul asigură transpunerea integrală a articolului 5 din Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor. Compatibilitatea rezultă din corespondența dintre norma europeană și soluția națională: articolul 5 impune un drept individual la concediu pentru creșterea copilului, din care o parte nu poate fi transferată celui alt părinte, iar proiectul instituie o perioadă individuală și netransferabilă rezervată fiecărui părinte, prin care fiecare tată primește un timp propriu cu copilul. Legislația națională reglementează un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului cu o durată de până la trei ani, mai mare decât durata minimă de patru luni prevăzute la articolul 5 din Directivă.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Prin proiect se instituie cadrul juridic intern necesar pentru asigurarea compatibilității legislației naționale cu prevederile articolului 5 din Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

Proiectul a fost elaborat cu respectarea prevederilor legale privind transparența în procesul decizional. Anunțul privind inițierea elaborării proiectului a fost publicat pe platforma particip.gov.md, precum și pe pagina web oficială a Ministerului Muncii și Protecției Sociale, social.gov.md.

Proiectul urmează a fi supus avizării și consultării publice, iar rezultatele acestui proces vor fi reflectate în sinteza obiecțiilor și propunerilor.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul urmează a fi supus expertizelor prevăzute de legislație. Concluziile expertizelor vor fi reflectate în sinteza obiecțiilor și propunerilor, iar recomandările acceptate vor fi integrate în textul proiectului.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Proiectul se încorporează în cadrul normativ existent prin modificarea și completarea a două acte normative, respectiv Codul muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003 și Legea nr. 289/2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale. Intervențiile legislative propuse au un caracter punctual și sunt corelate, având drept scop instituirea și reglementarea mecanismului perioadei rezervate pentru fiecare părinte în cadrul concediului pentru îngrijirea copilului.

Modificarea articolului 124 din Codul muncii stabilește dreptul și condițiile generale de utilizare a perioadei rezervate, iar modificarea articolului 18 din Legea nr. 289/2004 reglementează efectele neutilizării acesteia asupra acordării prestațiilor de asigurări sociale. Astfel, noile prevederi se completează reciproc și se integrează în sistemul existent de reglementare a concediilor familiale și a prestațiilor sociale.

Pentru asigurarea aplicării uniforme a noilor dispoziții, Guvernul va adopta, în termenul stabilit de lege, actele normative secundare necesare pentru determinarea modului de aplicare a prevederilor articolului 18 alineatul (6¹) și a situațiilor obiective prevăzute la articolul 18 alineatul (6²) litera g) din Legea nr. 289/2004. De asemenea, vor fi realizate ajustările administrative și tehnice necesare în cadrul sistemului informațional al Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Prin urmare, proiectul se integrează în mod coerent în cadrul normativ existent, fără a genera contradicții cu legislația în vigoare și fără a necesita modificarea altor acte normative decât cele expres vizate.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Implementarea prevederilor proiectului actului normativ va fi asigurată de către Casa Națională de Asigurări Sociale, prin ajustarea procedurilor administrative și a sistemului informațional aferent, în vederea asigurării evidenței utilizării perioadei de 45 de zile rezervată fiecărui părinte pentru concediul de îngrijire a copilului.

Secretară de Stat

Felicia BECHTOLDT